

Sygn. akt V CSK 478/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Gminy Miasto K.

przeciwko R. S.A. w W.

z udziałem interwenientów ubocznych po stronie powodowej: H. S.A. w W.

i P. S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 kwietnia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800
(tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu zagadnienia prawnego sprowadzającego się do kwestii odpowiedzialności za długi spadkowe gminy jako spadkobiercy przymusowemu w sytuacji sporządzenia spisu inwentarza już po nadaniu klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przeciwko gminie, z którego wynikają inne jeszcze zobowiązania niż tylko dochodzone tym tytułem wykonawczym.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Wskazane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania obawy pozwanego dotyczące odpowiedzialności pozwanej gminy jako spadkobiercy w sytuacji, w której dochodzi do zaspokojenia tylko jednego z wierzycieli, mimo świadomości istnienia dalszych wierzycieli nie znajdują uzasadnienia. Jak wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia gmina została zmuszona do zapłaty w wyniku wszczęcia postępowania egzekucyjnego, a nie spełnia świadczenia dobrowolnie kosztem innych wierzycieli.

Przedstawione zagadnienie prawne pozostaje ponadto poza okolicznościami sprawy, gdyż wynika ona z powództwa opozycyjnego gminy, która na okoliczności sporządzenia spisu inwentarza już po nadaniu klauzuli wykonalności opiera dochodzone roszczenie. W skardze nie wyjaśniono jednak dlaczego dokonanie spisu inwentarza miałoby być uznane za zdarzenie, które sprawia że świadczenie nie może być egzekwowane, a to właśnie zagadnienie stanowi istotę zaskarżonego orzeczenia. Nie powołano także tej okoliczności dla uzasadnienia wniosku o przejęcie skargi do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.